

ЦѢНАТА

на
в. "НЕДѢЛЯ"

е:

Въ България за година 4 лева
За шестъ мѣсяци 2:50

"три" 1:50

ВЪ СТРАНСТВО:
За година 5 лева

"шестъ мѣсяци" 3 "

"три" "

Неплатени писма не се приематъ.

Абонаментъ въ предплата.

Единъ брой 20 стотинки.

НЕДѢЛЯ

ПЛѢВЕНЬ 1895

ДВѢ-НЕДѢЛЕНЪ ПОЛИТИКО-ИКОНОМИЧЕСКИ И КНИЖОВЕНЪ ВѢСНИКЪ

Параскѣва П. Мажоракова

и

Никола И. Бърдаровъ

ЗГОДЕНИ

г. Плѣвѣнъ, 26 Юни 1894 год.

ПРЕМИЯ. — Тъзи отъ нашитъ абонати, които ни приплатятъ най-късно до Мъсецъ Април т. г. ГОДИШНИЙ абонаментъ за вѣстника, ще получатъ подаръкъ една книга, състояща отъ двер печатни коли, едва ли излъзла отъ печатъ, автора на която е господинъ Д-ръ Н. МОРЕСЪ. — Това правимъ съ цѣль да не пращаме агенти за събираніе недоборитъ ни. — Администрацията.

По 25 годишний юбилей на святата българска Екзархия.

ЦАРИГРАДЪ - Пера.

Негово Блаженство Български Екзархъ. — По случай двадесет и петъ годината отъ възстановяването на Българското духовно самоуправление, днес въ катедралата църква „Св. Николай“, се извѣрили слѣдущемо съ църковно правило, послѣ това прѣѣлияющий църквата пародъ, всичко духовенство, се отправи на площада при градския памятникъ, гдѣто се отслужи молебенъ и слѣдъ свѣршването на когото отъ учителя Чукчукова, се държа съответствующата рѣчъ, въ която той разясни значението на днешниятъ день и изброя ратицитетъ, които въ тогавашната епоха, съ неострашимъ си патриотизъмъ и постоянна борба можихъ да отбиятъ прѣпятствията и да издѣйствува съ помощта на прѣставителите на образованіи събътъ отъ Негово Величество тогавашниятъ сълтанъ Азисъ, отцѣдането на Българската църква отъ гръцката Фанариотска Патриаршия.

Послѣдствие на това поднасямъ прѣдъ Ваше Блаженство, чювствителната радостъ, която по случай днешниятъ добра тѣржесиенъ за Българитъ день, прѣѣлия сърдцата на Плѣвенските граждани и моля Есъвишнитъ да продължи днитъ на Ваше Блаженство, та съ изложенето на монаршата воля на Негово Императорско Величество сълтана, и просвѣтеното му правителство, да постигнете окончателното разрешение на Църковния ни въпросъ и тамъ гдѣто до сега още не е уреденъ. — Намѣстникъ Кметъ: Т. Цвѣтковъ.

По поводъ подадената ми до Негово Блаженство Български Екзархъ телеграмма за отпразнуването на двадесет и петъ годината отъ възстановяването на Българската духовна самостоятелностъ, отъ сѫщия имахъ честта да получа слѣдующето благодарително писмо:

„Господине Кмете! Дълбоко сме трогнати отъ по-здравленията и благопожеланията, които ни отправите отъ страна на града Плѣвѣнъ, по случай двадесет и петъ годината отъ учрѣждаване самостоятелната Българска църква. Имаме тѣръда вѣра, че чрѣзъ благоволението, правдолобието и покровителството на Негово Императорско Величество Султана и чрѣзъ постостоянството и устрдицното съдѣйствие на родолобивътъ Български синове наше църковно училищно дѣло въ Турция ще прѣуспѣе и Българската правда ще наддѣлѣе. Призоваваме на Васъ Божията благодать и оставаме Вашъ во Христъ молитвователь Екзархъ Български. (под.) Йосифъ.

Цариградъ - Пера, 3-и Мартъ 1895 год.

До Господина Кмета въ гр. Плѣвѣнъ.

Горното писмо на Негово Блаженство Екзархъ, обявявамъ на Г. г. Плѣвенските граждани, за знание.

гр. Плѣвѣнъ, 9 Мартъ 1895 год.

Намѣстникъ Кмета: Т. Цвѣтковъ

Подсекретаръ: А. Тошмаковъ.

ЕДНА ЮРИДИЧЕСКА НУЖДА.

Масата отъ нашия народъ, която съставлява повече отъ два и половина милиона, осѣнѣ, че поради нейното несобразуване, се експлутира най-безбожно отъ по-заможните и по-събудените членове отъ нашето общество, — но при това доста страда и отъ правителствените распореждания и неговите закони. Ако прослѣдимъ дѣятелността на законодателството у насъ, отъ освобождението ни до сега,

Пишанище Списание

турк

ВСИЧКО

Що се отнася до вѣстника: писма, ръкописи, пари и пр., да се испраща до стопанина Н. Д. Ковачевъ

въ Плѣвѣнъ.

Неупотребени ръкописи връщатъ се обратно, само ако сѫ придвижени стъ нужднитѣ за това пощ. марки.

За обявленията на сѫд. пристави се плаща по 5 ст. на дума, ако се публикуватъ по три пѫти, по 3 ст. За частни по 20 ст. на пѣдъ въ 4-та страница, а за първата по 50 ст. За срочни (шестмесечни или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

ще забѣлѣжимъ, че всѣка година се въвеждатъ и измѣняватъ съ дѣсятки закони. Естественно е, че послѣднитѣ сѫ прѣдназначени за народа. Обаче, той има ли тѣзи морална възможностъ за да бѫде запознатъ поне съ най-необходимитѣ за него закони? — Този въпросъ ни се породи, като бѣхме зрители на нѣколко глобования, нанесени върху бѣдните, дрѣбни тѣрговци, които поради своето невѣжество и незнаніе сѫществуващи закони подпаднаха въ такива испитания. И това ежедневно се върши почти въ цѣлото ни отечество. Ако бихме притѣжавали фактически материалъ, искубнатъ изъ официалните статистики относително глобите, които се събиратъ годишно отъ нашия и безъ това оголенъ народъ, бихме подкрепили тия наши тѣръдения съ една доста почетна цифра, но и безъ този трудъ, всѣки ще се съгласи съ насъ, че по-голѣмата частъ отъ нашия клѣтъ народъ, безбожно се есплоатира отъ дѣржавата, както невнимателни работници — отъ господари си. Сега, обаче, какво трѣба да се прави? Още ли трѣба да се държи народъ ни въ тѣзи експлоатации? Или да чакаме младото поколение до като замѣсти настоящето? Ний отъ новото поколение малко ще очакваме да бѫде то запознато съ юриспруденцията, като имаме прѣдъ видъ сегашните училищни програми, отъ които съвършено отсътствува този клонъ отъ науката. По този въпросъ, ний отдавна сме се искали на друго място, но, кой знае защо, на него още не се обѣрна никакво внимание. Въ другите по напрѣднали отъ народи, по край другите уроци, дору и въ долните класове, учащите се още отъ малки биватъ запознати съ сѫществуващи закони и за това отъ училището излизатъ подготвени граждани и способни за работа. Ами у насъ тѣй ли е, гдѣто най-голѣма нужда се чувствува отъ запознаване съ законите, като младъ още народъ? — Попитайте единъ ученикъ, свѣршивъ гимназия, какви закони сѫществуватъ въ Княжеството ни, той не ще бѫде въ положение да ви даде нѣкакъвъ опрѣдѣлителенъ отговоръ. Тоги, какво остава да знаятъ тия наши тѣрговци, занаятчи и земедѣлци, когато още името си правилно не могатъ да запишатъ?

Спорѣдъ насъ, доста ще спомогнѣтъ за сега, ако се откриятъ недѣлни и вечерни училища въ всичките градове и села. Въ тия училища, правителството да натовари нѣкои отъ по-висшите свои чиновници, особено по правосъдните и др., като безплатни прѣподаватели въ тия училища прѣзъ свободното време. По този начинъ, увѣрени сме, че въ едно кѫко бѫдже, нашия народъ ще бѫде запознатъ съ сѫществуващи закони и до нѣдѣле ще се избави отъ сѫществуваща експлоатация.

Ний обрѣщамъ вниманието на нашата журналистика, да туре на разискване този въпросъ, който спорѣдъ насъ е отъ голѣма важностъ.

ИКОНОМИЧЕСКИ ОТДЕЛЪ.

II. ДАНЪКЪ И ОБРѢЩЕНИЕТО.

(продължение)

Колкото по-скоро суръй материалъ става обработена стока, толкова по-бѣрже тая послѣдната се обрѣща въ суръй материалъ. Съ една речъ, колкото по бѣрзо е обрѣщението, толкова по скоро подвижниятъ капиталъ се прѣобрѣща въ капиталъ постояненъ.

Напротивъ, да прѣположимъ, че имамъ една машина (постоянъ капиталъ), въ която изгарямъ само половината отъ въглищата, които и сѫ нужни. Що прави въ той случай? — Постъпвамъ както единъ земедѣлецъ, който има подвиженъ капиталъ да изработи само половината отъ земята си, а другата оставя изработена. Половината отъ полѣнѣстъта, която можѣхъ да истегля отъ машината е загубена за мене. Тая загуба се увеличава всѣкій денъ съ сложна лихва.

Точно тъй се случва, когато обрѣщението е спрѣно; постоянниятъ капиталъ не дава всичко, което е способенъ да даде. Появява се загуба, постояненъ дефицитъ въмѣсто полза, което би послужила за обравнението на единъ новъ постояненъ капиталъ.

Заключението отъ всичко това е тѣрѣдѣ простота. Нонеже израстванието на постоянниятъ капиталъ зависи единствено отъ бързината на обрѣщението; то ако искаме да увеличимъ народното богатство, трѣбва слѣдователно да не допускамъ никаква спънка въ обрѣщението на подвижните капитали.

Напротивъ това обрѣщението трѣба да се улесни по всички възможни начини. Вратитъ му да сѫ отворени на всѣкаждѣ, да се прѣмахнатъ всички прѣѣки, които то би срѣщнало: тая трѣба да бѣдѣ постоянно нарица. Това е тѣрѣдѣ важно колкото повече не сѫ обрѣщали на него внимание, толкова повече ний трѣба да го имаме прѣдъ видъ.

Що прави банката, когато иска да запази наличността си? — Тя повдига шонтото. Що е това? — Едно спирание на обрѣщението. Произвѣденото отъ това следствие показва дѣлбокъ отзивъ, който причинява въ икономическия животъ, всѣко спирание на обрѣщението, колкото слабо и да бѣдѣ то.

Всѣка прѣѣка на обрѣщението произвѣжда слѣдующи послѣдствия:

1. Намаление на подвижниятъ капиталъ.
2. Унищожение на полѣнѣстъ слѣдствия, които той капиталъ произвѣжда.
3. Унищожение на новъ подвиженъ капиталъ, който би произвѣзалъ отъ горните полѣнѣи слѣдствия.
4. Унищожение на постоянниятъ капиталъ, който би произвѣзалъ отъ натрупването полѣнѣи слѣдствия на разните подвижни капитали проповѣдени по прѣди.

Отъ горното г-нъ Мение изважда единъ икономически законъ: Всѣко спирание на обрѣщението врѣди на производството по геометрическа пропорция. Той излагаше по слѣдъ начинъ противоречично, което сѫществува между икономическото развитие и нашата данъчна система.

„Нашъ данъци произвѣжда не само врѣменна, но постоянна криза.

„Призводителите, отъ една страна, се мѫчатъ по всевъзможни начини да ускорятъ обрѣщението; построяватъ се пътища, мостове, водопроводи, желѣзици и телографи; човѣцъ гений се губи въ открытия, които даватъ въ рѣдѣ на човѣкъ владичеството подъ всичките природни сили. Той измисля тѣрьовията, сполучва да надвие врѣмего съ създаването на кредитъ.

„Въ това врѣме данъцътъ се намѣса и казва: ви направихте това безъ мене. Азъ се противопоставямъ на това обрѣщението. Налагамъ му veto-то си. Имамъ по една спиралка за всѣко колело. Ако искате да произвѣждате, ще произвѣждати само съ позволението ми, слѣдъ като прѣѣрите спиралите, които желая да ви положя. Работници, фабриканти и тѣрговецъ теглятъ на една страна; хазната тегли на друга. Въ тая борба производството се спира и двѣтъ страни изчерпватъ силите си за да постигнатъ неподвижността и съсипването.

„Единъ машинистъ загрѣва машината си най-добре и слѣдъ това туря спиралките, — Този човѣкъ е лудъ. Ще кажатъ, той исхабява машината, истири-

ва колелетата, израсходва въглища и всичко това не само да произвъде нѣщо полезно, а рискува да испотроши всичко.

(Слѣдва)

Съвѣти необходими за тѣзи, които искатъ да станатъ богати.

II. Плодовитостта на паритѣ. Владението на паритѣ е полѣзно, само тогаъ, когато тѣ се употребяватъ. Съ шестъ напалиона въ годината, вий можете да имате на расположение капиталъ отъ сто напалиона, стига само вий да се разумни съ позната честность. Този, който прави въ единъ день безполѣзенъ расходъ отъ 40 ст., распилява безполѣзно повече отъ шестъ напалиона въ година, което е цѣна, що заслужва употребънието на капиталъ отъ сто напалиона. Този, който губи катадневно въ нехайна празнота по за 40 ст. отъ врѣмето си, губи правото да си послужи съ сумма отъ сто напалиона за всѣки денъ отъ годината. Този, който расточава безплатно по за петъ франка отъ врѣмето си, губи така сѫщо, разумно казано, тъкмо петъ франка — като да ги хвърляше въ огъня — въ морето. Този, който губи петъ франка губи не само тѣзи петъ франка, но всичките печалби, що би могълъ отъ тѣхъ да истегли, като ги пустеше да работятъ, което въ просторътъ на врѣмето ще истича между младостта и прѣминжла възрастъ, може да достигне една грамадна сума.

* * *

III.— Другъ съвѣтъ върху способа да се купува икономически.

Примущество на купуванието въ брой. Този, който продава въ кредитъ (на вѣра) иска за прѣдмета, къто продава цѣна равна на капитала и лихвата отъ паритѣ си, за врѣмето, прѣзъ което отъ тѣхъ ще се лишава; проче, този, който купува въ кредитъ плаща лихвата на това, което купува, и този, който купува въ брой, можеше да даде или пари подъ лихва; така този, който владѣе едно нѣщо що е купилъ, плаща една лихва за употребънието, което прави.

Всѣкога, при купуване, най-хубавото е да купувашъ съ пари, защото този, който продава на вѣра, като очаква, че може да изгуби 5 на 100 отъ юнашки вересий, увеличава съ толкотъ цѣната на това, което продава, за да се запази отъ тѣзи разлика.

Тая, който купува на вѣра, плаща своя дѣлъ отъ това покачване на цѣната. Този, който си купува въ брой избѣгва това, или можи да ги избѣгни.

БЪЛГАРСКИ ЕЗИНЪ.

Отъ нѣколко години пасамъ всѣкой единъ министъ на народното просвѣщение е давалъ окрѣжни, относително изучванието на български езикъ въ нашите училища; излагатъ съвѣтилъ си, оптванията и желането да се помогне на тоя прѣдметъ. За забѣлѣзване, е, при това, и това нѣщо, че всичките криви дѣрвета сѫ се стоварвали съ върху горките учители: че е нѣмало подготвени учители, че не умѣли да преподаватъ, че не сѫ давали достатъчно писменни упражнения, че не били пояснявали на учениците добъръ прѣдметъ и проче. И тѣзи лѣтѧци, безъ никаква сериозна работа, окрѣжни сѫ ми-нували, заминували, и изучванието на материний езикъ сѣ кука и куца и до днесъ. Коя е причината на това?

Ще видимъ по сѣтишъ.

До колкото помни, уроцитѣ по материний езикъ прѣди нѣколко години, бѣхъ по 4 въ Недѣля въ долните класове. За да се подпомогне изучванието на Български езикъ, увеличихъ ги още съ 2, станахъ 6. Изучванието на езика и при 6 часа, не се мрѣдихъ нито на кости, напрѣдъ: учениците не знаехъ повече отъ това, което знаехъ и при 4 часа въ Недѣлята.

Въ всѣко едно народно или дѣржавно училище ще чуешъ отъ преподавателите по Български езикъ, вѣчни оплаквания. Вѣрвамъ, че въ нито едно училище нѣма обща бѣлѣжка, на класъ, по Бъл. езикъ четвртка. Ако общата бѣлѣжка дава тройка — това е вѣче една радостъ единъ триумфъ за учителя. Съ малки исключения не еж криви учителите за тоя неуспѣхъ; не сѫ криви и учениците; не е криво и министерството; не е кривъ и учебникъ. . . . Коя е кривъ тогава? Коя е тѣзи прѣчка, която сплѣва учениците въ класовете, да не могътъ да изучватъ своя материнъ езикъ? Коя е причината, що ученици отъ VI — VII класъ на гимназии сѫ да не могътъ да пишатъ правилно и да изложатъ една идея, едно описание редовно и разбрано? Коя е причината, що ученици, достигнали до горните класове да не могътъ да четатъ не изразително, но поне вразумително и безъ спринки? Коя е причината, що учениците да не могътъ да излагатъ отчасти правилно мислите си, а ги натрупватъ така перазборчиво, така заплѣтено, що мисълъ съ мисълъ не може да се съгласи, а при излагане на нѣщо четено или чуто, мислите имъ правилятъ Кралимарковски скокове?

Азъ не вѣрвамъ да съмъ намѣрилъ расковничето на тия вѣпроси, но мислъ поне, че съмъ близо до цѣльта. У мене се вѣзбужда сѣтъ, като глѣдамъ, че всички сѫ се заловили: кой съ окрѣжни, кой съ учебники, кой съ читанки, кой съ нападаніе учителите да поправятъ учебното дѣло по български езикъ, безъ да виждатъ, че зло-ло е другадѣ. Всички бѣжатъ — водата да пусне масло. Всѣ-

кий се е заловилъ да разсѫждава и да прѣобразува клонетъ на дѣрвото, безъ да види, че трѣба коренъ да се очисти и уягчи.

Всичките ни ученици по Бъл. езикъ приличатъ на коне, които сѫ прѣтоварени веднѣжъ, клѣкнли, осакатили се и прави вече каквото обичашъ съ такива коне: храни ги, глѣдай ги, подпомагай ги, лѣкувай ги — тѣ сѫ съсипани веднѣжъ за всѣкога и никакви грижи не могатъ ги докара въ първото имъ здраво положение. Когато постъпихъ въ I-ї класъ, нашите ученици сѫ прѣтоварени вече, смазани и затхнени. Това се доказа и съ това, че много силни и способни по други прѣдѣти ученици, по български езикъ си оставатъ слаби и некаджри. Още по чудното е и това, че минжлите години министерството скрати материала по Бъл. езикъ въ I класъ, остави го съвсемъ мало, увилги часовете въ IV отдѣление и пакъ не успѣхъ, и вече не успѣхъ ще има, ако ще би да го скрати още повече и часовете отъ 6 да ги увеличи на 16, пакъ сѫщото ще биде.

Дванадесетъ години преподавамъ Български езикъ и въ долни, и въ горни класове и въ отдѣления и въ различни градове, и при всичката си опитност и старания, не съмъ ималъ никога успѣхъ — повече отъ 3. Увѣренъ съмъ (съ малки исключения), че никой учителъ не е можалъ да има по голѣма бѣлѣжка.

Спорѣдъ мене корешътъ на злато се крие въ програмата по Български езикъ въ основните училища. Когато е установена тая програма, която сега се прилага, не се е зело прѣдъ видъ домашната подготовка на нашите дѣца, не е съобразена съ тѣхното вѣспитание и развитие и съ тѣхните крѣпки умствени сили.

Още отъ II-ро отдѣление у насъ се започва изучванието на сухите граматически правила, продължава се до IV отдѣление, гдѣто се свѣрши почти цѣлътъ грамат. курсъ и въ I кл. се започва пакъ отъ а, б. Подобно распредѣление се отзовава върху способностите на учениците: набиватъ имъ се въ главата всевъзможни граматич. правила, които минуватъ и разминуватъ повръхностно, безъ да оставятъ даже дира въ дѣтински умъ; отнема имъ врѣмето за четмо и диктовки, и когато дойдатъ въ I кл., да биде учителъ — *Песталоци* — пакъ не може да ги заинтересува съ прѣдмета, защото ученика мисли, че знае това, понеже го е учили. Но тѣкъвъ начинъ ученика настъпва въ I класъ съ пълна глава съ недоразбрани правила, безъ да е опитенъ умътъ му къмъ едно послѣдователно развитие, безъ да може да чете и пише. Така смазанъ, той прѣминува тритъ класа, отива въ горните класове, започва изучванието на словесност и литература и забравя и това, което е можалъ да изучи насила въ първите долни класа. Че тога е така, може всѣкокъ да се увѣри, като прѣгледа какъ пишатъ учениците отъ първите класове и какъ четатъ.

Доста зѣтъ се отразява върху учениците и христоматиите, наредени не спорѣдъ разбиралието и схващанието на дѣтски умъ. Всичките ни почи христоматий сѫ илни съ думи и извѣждания, които ученика повторя бѣзъ да може да ги разбере и схване. За една дѣтска душа, трѣба иложение дѣтинско, просто и ясно за тѣхъ.

Спорѣдъ мене, ето лѣкарството, което трѣба да се даде на тоя неуспѣхъ. И увѣренъ съмъ, че ако това нѣщо се направи, успѣхътъ по български езикъ ще се подобри доста много и ако за въ бѫдже не ще имамъ ученици — филологи — каквите излизатъ отъ IV отдѣление, като несъ образна съ подготовката на учениците, понеже е беацѣлно такова изучване, ако сѫщия тоя материалъ се започва да се учи пакъ отъ I класъ.

До днесъ сме опитали по тоя неуспѣхъ съ стотина цѣра, нека опитаме и тоя, когото азъ прѣлагамъ поне една година дѣвѣ. Мисля, че не ще загубимъ. А пъкъ за въ бѫдже министерството нека очиства второстепенниятъ прѣчка прѣзъ своята умна дѣятельностъ.

Ето моето мнѣніе:

Да се исхвѣри сега-сѫществуващата програма за изучванието на Български езикъ отъ I отдѣление и включително до IV отдѣление, като несъ образна съ подготовката на учениците, понеже е беацѣлно такова изучване, ако сѫщия тоя материалъ се започва да се учи пакъ отъ I класъ.

Вмѣсто това, което до сега се изучва въ отдѣлението по Български езикъ, да се замѣни съ този материалъ;

1. *Четеніе*, съ объяснение начинътъ на изговаряще на изрѣчните и спиране при знаковете;

2. *Диктовка*, съ обаждане всѣка една дума какъ трѣба да се пише;

3. *Расказъ* на тога, което се чете отъ ученика или отъ другите;

4. *Изложение*, на прочетена статия отъ ученика писмено на тетрадката, прѣгледана сътъ, поправена и обяснена отъ учителя;

5. *Описания*, задавани отъ учителя за домашно упражнение, итъ описания отъ натура.

6. *Декламация* — изучване стихове и декламиране въ класъ, подъ рѣководството и обясненията на учителятъ.

7. *Образуване*, различни думи отъ една дума съ единъ и сѫщи корени.

Да се съставятъ или удобрятъ читанки спорѣдъ понятията и развитието, които иматъ нашите дѣца, а когато слѣдъ години пращамъ въ I отдѣление подготвени домашно и чѣрвѣ забавачници дѣца, да се расширочава и крѣпътъ на програмата въ тия отдѣлениета.

Моля всичките сп. другари-учители по този прѣдметъ да се заинтересуватъ, да искашътъ мнѣніето си по това нѣщо, защото, повторятъ имъ никакви окрѣжни, никакви задачи и теми и практически олжтвания не ще спасиѣтъ затяжените постъпкащи въ I кл. ученици отъ отдѣлениета.

Свищовъ 24 Февруаръ. 1895

Б. Р. На горната статия, даваме й мѣсто тѣй, както е написана отъ автора. Вѣроятно, който се третира въ нея, е доста важенъ. Обрѣщамъ вниманието на педагогическата ни журналистика.

ЛѢТОПИСЪ

◆ Редовното циркулиране на паракодитъ по Дунава вече започна. Спорѣдъ пътното расписание паракодитъ отъ Никополь съ пощата ще тръгватъ:

Отъ горѣ за надолу: *Недѣля*, *Вторникъ* и *Петъкъ* въ 9 часа 50 минути вечеръ;

Отъ долу за нагорѣ: *Вторникъ*, *Четвъртъкъ* и *Събота* въ 5 часа 50 минути вечеръ.

Пасажерски паракоди, които ще се спиратъ по двата брѣгове на Дунава, тръгватъ: За нагорѣ: *Петъкъ* и *Понедѣлникъ* 8 часа 30 минути вечеръ.

За на долу: *Срѣда* и *Събота* въ 11 часа 30 минути сутренъта.

◆ Въ миниатий номеръ на вѣстника ни е станала печатна погрѣшка, като е съобщено на публиката, — че селските кметове тръгватъ отъ Плѣвенъ въ Събота и Недѣля, вмѣсто въ *Срѣда* и *Недѣля*.

◆ Прѣдѣдателя на Плѣвенски Окр. Съдъ, г-нъ К. К. Хамамджиевъ се прѣмѣства за такъвъ въ Трънъ, а вмѣсто него назначава се прѣдѣдателя на Свищовски Окр. Съдъ, г-нъ Д-ръ К. Аврамовъ. Спорѣдъ както се научаваме, г-нъ Хамамджиевъ отказа това прѣмѣстване, сѫщеврѣменно като съобщилъ на министерството да му се приеме оставката.

◆ Виенскиятъ вѣстници съобщаватъ, че г-нъ министъръ Столловъ склонилъ прѣдъ Австрийското правителство да измѣни закона за акциза само за Австрийския вѣсъ, който се вѣскача близо 3 милиона златни лева. Ако е вѣрно това съобщение, на Българийката се нанася такова едно позорно пятно, каквото никоя Балканска държава до сега не е сподѣявала. Ще видимъ.

◆ Завчера въ Недѣля, прѣди да пустне църквата св. „Николай“, единъ достоуважаемъ свѣщенникъ отъ катедралната съобщи на молящите се, че по распорѣжданието на Софийския св. Синодъ днесъ ще трѣба да се прѣзира ново църковно настоятелство, като хвърли нѣколко непрѣпоржителни епитети по адреса на „Милко (3)“, авторътъ на дописката: „Нашите църковни настоятелства“, помѣстена въ миниатия номеръ. Ний крайно съжаляваме, за гдѣто и между свѣщенническата срѣда имало хора, които още не сѫ проумѣли задачата на безпристрастния печатъ. Нашия дописникъ, ако се е рѣководилъ отъ мисълъта да опозари или компрометира сегашното ни църковно настоятелство, то послѣдното си е въ право да опровергае това, безъ обаче да се настroiятъ духоветъ противъ дописника ни.

— Завчера въ Недѣля се избра ново църковно настоятелство.

◆ Миниатата Недѣля прѣзъ градътъ ни заминѣха 4-ма инженери за жѣлѣзопрѣтните секции София-Романъ.

◆ От

Г-нъ Р. Канели, актьоръ, се е сгодилъ съ г-ца Мария Димитрова актриса. Нашите честития на сгодението.

Шипътъ ни отъ София, че нашият поетъ г-нъ Ив. Вазовъ се посвети на надъ единъ новъ и важенъ литературенъ трудъ, съ който на скоро ще занимаетъ читащия ни свѣтъ.

Редакторътъ на антисимистическия вѣстникъ „Народна Свобода“, г. Н. Митаковъ, е осъденъ на 6-месецъ тъмниченъ затворъ, за оскърбление на Н. Ц. В. Князя.

Въ София сѫ пристигли 14 турски шпиони, които слѣдятъ македонските движения. Много работи и въ прѣувеличенъ размѣръ вече сѫ донесени въ Цариградъ, отъ което може мнозина невинни хора да пострадатъ. Между тѣзи турски шпиони има и нѣколько езрѣски имена.

* * В. „Нар. Права“, „Македонски Гласъ“ и др. съобщаватъ, че режисьора на столичната театрална трупа „Сълза и Смѣхъ“, г. Радулъ Канели билъ уволненъ отъ длѣжностъ по нѣкакви си партизански съображения. Ний, които познаваме способностите и теоретическата подготовка на г. Канели, не можемъ да се начудимъ на тоя произволъ.

* * В. „Черно Море“ отъ 3 Мартъ, печата единъ уведенъ членъ „по стачките“. При всичката остротия и тенденция, въ мѣста сѫ исказани доста справедливи мисли за нашите работници и капиталисти. На бѣро ще отблѣжимъ само туй на в. „Ч. М.“, за гдѣто не прави сѫщия упрѣкъ и на господарите-печатари, повечето отъ които експлоатиратъ трудовете на клѣтите работници, които по цѣли мѣсяци не могатъ си вѣзе заплатитъ.

* * „Новини“ въ броя си отъ 17 м. м., като разглежда положението на работите въ отечеството ни, прави единъ доста умѣстенъ упрѣкъ на нашата партизанска журналистика. Ето съ какви хубави, но скрѣбни за всѣки съвѣтъ вѣстникъ, думи съвѣршва статията: „Незнаемъ, но не е далечъ врѣмѧто, когато не ще се стѣснява човѣкъ да каже, че вѣстника е най-врѣдното нѣщо за човѣка, защото то е училището на всичко що е лѣжа, що е клевета, що е неопечтено, що е непрѣходящи. Искашъ ли да се заблудишъ въ истината, вземи единъ Софийски вѣстникъ (курсива нашъ. Р.). Незнаемъ да ли се спиратъ по нѣкога и дали се позамислюватъ върху това Софийски редактори. Трѣбвало би обаче да се постреснатъ. Ний казавамъ това, защото вѣрвамъ, че има и съвѣтни хора между пишущите събрата подъ Витоша.“

Получи се въ редакцията ни балансъ на Българ. Благотвор. Д-ство „Паисий“ въ София, — Отъ 1-й Януарий 1894 включително до 15 Февруарий 1895 г. — **Приходъ:** 4053 лева 60 ст. **Расходъ:** 4053 лева 60 ст. **Състоянието на наличните сумми:** въ запаси, испль. листове и пр. 267 л. 25 ст. **Движими имоти:** 200 лева. **Всичко** 467 л. 25 ст..

— Въ нашата градъ, до колкото сме изучили климатическото състояние, доста спомага за бубохранието, още повече, че черничевите дървета изубистичатъ, но мащина сѫ тия, които да се занимаватъ съ това природно богатство. Ний отъ желания за да се вѣвде въ нашата градъ бубохранието, канимъ гражданинъ ни да се вѣсполузватъ отъ случаи. Тѣзи дни кантоната на г-нъ Константинъ Димитровъ се снабдява съ хубаво бубено съмѣ отъ французската кѫща Fabre Philippe и С-ие което е прѣгледано и прѣпоръждано отъ Министерството на Търговията и земедѣлствието. Отъ единъ грамъ отъ туй бубено съмѣ може да се добие $2\frac{1}{2}$ до 3 килограма пашкули.

— Вчера отъ градътили замѣна за София единъ депутация, състояща отъ г-жа Е. Пакова, г-ца Е. Н. Вълчева и г-ца Е. Ш. Антонова отъ страна на женското дружество да се прѣстави прѣдъ **Нейно Царско Височество Княгинята**, Която е почетна прѣдсѣдателка на казането дружество.

СЪДЕБЕНЪ ОТДѢЛЬ.

Важно за сѫдящите отъ гр. Плѣвенъ и околията. — Ще да е извѣстно на нѣкои отъ нашите читатели, че градътъ Плѣвенъ и околията му сѫ подсѫдни на д-ра сѫдебни участъци — I-й и II-й, съгласно опрѣдѣленето на Плѣвенъ. Окр. Сѫдъ подъ № 1775. Отъ това распредѣление посрѣдътъ голѣми трудности тѣзи, които иматъ работа съ сѫдебните учрѣждения, и то защото не знаятъ кой участъкъ и коя община въ кое сѫдилище подпадатъ. Обаче за да се улѣсни това, вий счетохме за нуждно да помѣтимъ списъка на селските общини и кварталитѣ на градътъ Плѣвенъ, които подпадатъ въ участъците на I-то и II-то Мирови Сѫдилища и канцеляриите на Сѫдебнитъ Пристави въ гр. Плѣвенъ.

1) Въ участъка на I-то Плѣвенско Мирово Сѫдилище сѫ подсѫдни слѣдующите села:

Община Бѣръшляница:	Община Каменецъ:	Община Ралюво:
с. Бѣръшляница.	с. Каменецъ.	с. Ласкарь .
с. Бѣръстовецъ.	с. Смѣрдехча .	с. Ралюво .
Учинъ-Доль .	Община Одрие:	общ. Радиненецъ:
Карагай .	с. Одрие .	с. Бѣл.-Карагачъ
Къшинъ .	с. Катерица .	с. Радиненецъ
общ. Опанецъ:	общ. Пелишатъ:	общ. Тученица:
с. Биволаре .	с. Згаловецъ .	с. Радичево .
Опанецъ .	с. Пелишатъ .	общ. Тученица:
Буковъ-Лѣгъ.	общ. Петърница:	общ. Божотъ:
Общ. Вълчи-Трѣнъ:	с. Кажбелъ .	с. Божотъ .
с. Вълчи-Трѣнъ.	с. Петърница .	общ. Бѣръдилово:
община Гравица :	с. Маждювене .	с. Пѣрдилово .
с. Върбица .		общ. Пордимъ:
Гравица .		с. Пордимъ .

При сѫщето сѫдилище сѫ подсѫдни кварталитѣ: 1, 2, 3, 4 и 9 отъ градътъ.

2) За сѫдебния приставъ на I-вия участъкъ сѫ подсѫдни селата: Търнене, Дисевица, Ясъръ, Къртожабене, Кажбелъ, Петърница, Маждювене, Карагай, Учинъ-Доль, Бѣръстовецъ, Къшинъ, Пѣрдилово, Ралюво и Ласкарь. Кварталитѣ: 1, 2, 3, 4 и 5.

Въ идущи брой ще помѣтимъ списъка на II-ти Мирови Сѫдили и останалитѣ два (II и III) участъци на сѫдебнитъ Пристави.

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ.

До почитаемата Редакция на в. „Недѣля“.

I. По патентъ у насъ. Господине Редакторе! Както Ви е известно, че всѣкай единъ подданикъ, въ своите си отечество или въ чужда държава, — който се занимава малко или много съ земание — даване, отъ който и да е видъ търговия, той се снабдява отъ властта на тази държава, съ едно право, наречено „патентъ“ за право търгуване. Както търговията се раздѣля на разни клонове, тъй и патентът се раздѣлятъ по разните клонове по на нѣколько разряди, и всѣкай подданикъ, който има право да търгува, се снабдява отъ закона съ това право, като заплаща толкова, колкото му иска властта и му издава патентъ, отъ този разрядъ, отъ който той е заплатилъ, но въ патента не му опрѣдѣля отъ де до гдѣ: да може на едно лице, съ една рѣка, съ една мѣрж, въ едно и също време, до колко да му даде. Ето Ви единъ примеръ съ единъ новъ кръчмаринъ. Прѣзъ 1893 г. Августъ 14-й денъ този кръчмаринъ бѣ по рано на друга работа, но по разни причини, той напусна прѣдната си работа и става кръчмаринъ и си взема патентъ отъ III-й разрядъ, да търгува. Той не знае, до колко може на едно лице въ единъ сѫдъ до колко му позволява закона да сипи отъ едно извѣстно питие и пр., но му докоса единъ неговъ мицория едно буренце 5—6 к. и той го налива сиromаха, като знае, че има право да продава и си излиза неговия мицория съ юка, но го срѣща единъ отъ тайните агенти отъ градъ ни и го попитва, отъ кого зема тази ракия — отъ единъ кого си, отива и казва на кръчмара че вий сте нарушили закона и му посочва единъ неговъ си право (? р.) отъ властъ, като му казва въ името на закона, прочетеете и подпишете настоящий актъ, и го дава на властта да се глобява, като законо-нарушителъ.

Кръчмара се извинява, че незнае до колко му се позволява да продава вкупомъ на едно лице и пр., но закона, г-не редакторе извинения не познава, а пѣкъ кръчмара казва: на, ето ми патента, че мя горите, и ако земите патента отъ прѣде си, вий ще видите, че на него е писано, че се издава отъ едно кое си ковчежничество, на единъ кой си, подданикъ едичий си, настоящето, че той е заплатилъ едни какваси сумма въ Дѣр. хазна за право да продае на дѣрбно, отъ едни кога си до едни кога, едни коя си година, подписи и печатъ на властъ. Тоги също, г-не редакторе, не е оставена единъ забѣлѣжка въ патента, която да опрѣдѣля, че този разряйтъ се позволява да се продава спиртни питиета отъ 1 грамъ до 3 или повече к. ракия и отъ 1 грамъ до 10 или повече к. вина, и че ако нѣкой даде на единъ въ единъ сѫдъ въ едно и също време повече, той се наказва съ една каква си глоба, и ако нѣкой наруши, тогава закона изиска да се извинява, че незнае явно, че ще му се каже да прочете и самъ ще се осуди и нѣма какво да прави, но додето не се остави тази забѣлѣжка, кръчмара е въ правото си да казва, че властта направила закона ластиченъ на злодѣеща, който душа отнима му се прощава (однимъ му се отъ годините на наказанието), а на търговеца, който пълни дѣржавната хазна не ма прошка и каквии не ще още примери. Явно господине редакторе, че днеска е врѣмѧто, гдѣто казва народната пословица: „не ни обирашъ вече съ оржие, а съ перо“. Врѣмѧ е да му дадете най-голѣмата гласностъ, та наоднитъ ни прѣставители да исправятъ тази грѣшка въ законо-дателото и тѣло, и да развиятъ по на широка този членъ за питиетата, а не да се глобяватъ хората, като засно-нарушители. Кръчмара напримѣръ ако знае законитъ, той не ще да биде кръчмаръ. Ако се поглѣдне патента отъ къмъ гърба, той расправя съ едно расписание, че търговията на цѣло и търговията на дѣрбно въ еди кси си градове, еди кой си разрядъ, плаща еди колко си, а не опрѣдѣля еди кой си разрядъ отъ колко до колко му се дава право да продае, да ли и вкупния патентъ позволява отъ 1 грамъ, до гдѣто му стига рѣка да дава, също трѣба да се раздѣли и вкупния патентъ на разряди, като I—II—III и които да опрѣдѣлятъ, че 1-й разряйтъ почва отъ еди колко си до еди колко си к. ракия и отъ еди колко до еди колко пѣкъ вино, така и II сѫщо и III, защото до сега не е право прилаганъ вкупниятъ патентъ. Че нѣкой си продава за 40—50, хиляди лева спиртове и плаща единъ патентъ, а нѣкой си има за 500—600 лева вино и ракия и ако доди нѣкогъ мицория съ едно буренце 5—6 к. и иска да го напълни, той трѣба да си испльди мицорията защото не може му го паля, а за да може да го налие трѣба да си земи вкупния патентъ но той е много скъпъ и нѣма толкова стока спиртна за продаване, колкото трѣба да заплати за вкупно, за сега толкова. Азъ показвахъ на бѫдженитъ ни народни прѣставители пътя, а тѣ да намѣрятъ вратата за да ни помогнатъ.

II. За патента, който се издава за право търгуване. — Г-не Редакторе! Както Ви е известно нашето съсловие (търговското) отъ срѣдната рѣка хора, като си зематъ дюкянъ да търгуватъ, то той си зема между другите патенти и патентъ за право търгуване, основайки се на него, той зема и дава съ разни прѣдмети, и то въ малко количество, отъ който той си едвамъ искара прѣхраната за кижата. На прѣмѣръ, единъ бакалинъ по настъ зима отъ дѣрвени материали и то нѣкакъ полоизработени като ярми, дѣр. вили, дѣски букови, ости, лъжи, климий, процпици, воища и пр., и то отъ 10—100 парчета, най-много. Също продава катранъ, солъ, газъ, уризъ, бобъ и пр.; арпаджикъ, лукъ и пр. и то въ малко количество, отъ които прѣдѣти единъ се гечендисва; също има си и едно или двѣ лозета, които си ги обработва самъ, и тѣхните маскулътъ той си налива и ги продава на дѣрбно, за да си изхрани семейството до другата берида, ако го стори и спази Богътъ. Явяватъ се и други въпроси, за които Ви моля да бѣдите добри да Ви ги наведа въ кратко. Нѣкакъ бакали, като нѣматъ тѣхните мицории пари да си зематъ, нѣкакъ нѣща тѣ даватъ и въ трапана; на при-

меръ ще даде 20-30 кил. солъ да земе отъ купувача си 40-50 кил. ечмикъ или жито, който той посрѣдъ ги продае съ терезия даси прѣхване или не паритѣ. Виждате той не пълни гимия, да си земе патентъ за храны, а нѣкой отъ тѣхъ пѣкъ иматъ си свой ниви, които ги дадътъ на исполнителя и за частъта си зема храны. Той сега си прави сѣмѣтата, че ако даде тази храна съ кофа на търговеца той не може да земе $\frac{1}{2}$ отъ цѣната, ако ги продае ока по ока; нѣкой отъ тѣхъ си иматъ свой босташъ и си продаватъ заравата, съ трапана по селата или тукъ въ градъти и посрѣдъ събрашата храна, която не е повече отъ 5-10 крици да продае да си земели патентъ за храны? Също иматъ си свой вино или ракия домашъ и вижда, че виното ще му се развали или му трѣбватъ пари и не може го прода инакъ, освенъ съ трапана на и самитъ купувачи (боренитѣ) ищатъ за арманъ и той дава, да си взематъ патентъ за храны? Защото до днѣсъ тѣ се прислѣдватъ? Желая да се обясни, тѣ се ограничения отъ закона. (слѣдовъ)

ОБЯВЛЕНИЯ

ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ДАЧИЯ РОМЪЖНИЯ

Честь има да извѣсти интересуващи, че до сегашний агентъ Г-нъ Францишъ Хораченъ доброволно напусна извѣршванието на понататъшните операции на дружеството, вмѣсто когото натоварихме агенцията за градътъ Плѣвенъ Г-ну Константину Димитрову

При това умоляватъ се всички интересуващи лица, за напрѣдъ да се отнасятъ съ пълно довѣрие, до Димитрова, който най-бѣро ще сдобива всѣкай, който би пожелалъ, съ застрахованието за пожаръ, гратъ и животъ; ще подновява истеклиятъ застрахуванія; ще събира бонусетъ за премия отъ пожаръ и расписките

ОБЯВЛЕНИЕ № 566 — Подписанний Ив. Чолаковъ Пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 3282 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Мир. Съдия на 23 Октомврий 92 г. въ полза на Иванчо Димитровъ отъ с. Пелешатъ противъ Иочно Николовъ отъ сѫщото село за 105 л. въ допълнение на обявлен. ми № 5845 отъ 23 Ноември 94 г. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Граждан. Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 3 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно:

1. Една нива въ Пелешатското землище въ мястностъ „Пордимски пътъ“ около 23½ дѣкара при съсѣди: Иванъ Бадешковъ и отъ двѣ страни: пътъ оцѣнен за 500 л.

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първата която даде първий куповачъ. Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 15 Февруари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 624 отъ 92 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 928. Подписанний Стойо Джуджевъ пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на III-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 1767 издаденъ отъ Плѣвъ. Град. Мир. Съдия на 7 Юли 94 год. въ полза на Станю Христовъ отъ г. Плѣвъ, противъ Гени Яковъ отъ г. Плѣвъ за 191 л. лих. и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Граждан. Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 26 Февруари и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване, въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ, слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно;

1. Едно лозе въ землището на града Плѣвъ мястностъ „Кашинският лоза“, отъ около 3½ декара при съсѣди: Кръстю Илиевъ Димитъръ Пшевъ, Адемъ Х. Алиевъ и Диля Гетовъ, оцѣнено за 110 лева.

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горбъ. Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 23 Февруари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: С. Джуджевъ

Дѣло № 416 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 996.

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ Съд. Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2473 издаденъ отъ I-й Плѣвъ. Окр. Съдъ на 1 Октомврий 94 г. въ полза на Гица Гергюва отъ г. Плѣвъ, противъ Марика Начова Христовица, Мика Райна и Спаска Христови отъ сѫщ. гр. за 210 л. и 10 л. и 20 ст. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 10 Мартъ т. г. и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвенското землище въ мястностъ „Нетте могили“ около 3½ дѣкара при съсѣди: Първанъ Христовъ Стоянъ Майстора, оцѣнена за 210 лева.

Проданта е втори и наддаванието ще почне отъ първата която ще даде първия явявши се купувачъ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 9 Мартъ 1895 год.

Съдеб. Приставъ Ив. Ат. Гърковъ.

Дѣло № 435 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 213.

Подписанний Ив. Чолаковъ пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 3328 издаденъ отъ Плѣвъ. Окол. Миров. Съдия на 14 Юли 94 год. въ полза на Ангелъ Костовъ отъ село. Пелешатъ противъ Кръстю Боновъ отъ село Пелешатъ за 150 лева лихва по 10% и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 15 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно.

1) ½ отъ Една къща въ с. Пелешатъ въ срѣдната махала построена въ земята бордели съ дворъ около 1½ декаръ въ същинъ дворъ сая при съсѣди: Косто Илиевъ, Върбанъ Дургунски Филипъ Боновъ и пътъ оцѣнена за 375 лева.

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горбъ. Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 19 Януари 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ

Дѣло № 390 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 977. Подписанний Ив. Чолаковъ пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2681 издаденъ отъ Плѣвъ. Град. Миров. Съдия на 31 Декемврий 93 г. въ полза на Илия П. Зеленковъ отъ гр. Плѣвъ противъ Никола Кръстовъ отъ сѫщ. градъ за искъ 98 лева и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 12 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвенски районъ въ мястностъ „Дю-

Отговоренъ-редакторъ: Д. М. Шапкаровъ.

люмсузъ“ около 5 дѣкара при съсѣди: Яко Кирковъ, Велико Топали и Маринъ Лазаровъ оцѣнено за 180 лева.

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горбъ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. първите всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 13 Мартъ 1895 год.

пом. Съдеб. Приставъ Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 193 отъ 94 год. 1 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ № 815.

Подписанний Ив. Чолаковъ Пом. Съдебенъ Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2915 издаденъ отъ Плѣвъ. Град. Мир. Съдия на 17 Ноемврий 94 год. въ полза на Гаврилъ Тотювъ отъ г. Плѣвъ за искъ 258 лева и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 6 Мартъ и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една лозе въ района на гр. Плѣвъ въ мястностъ „Бабочиската чопша“ около 3½ декара при съсѣди: Савва Хиновъ, Христо Върбановъ и бара оцѣнено за 210 лева.

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горбъ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 2-й Мартъ 1895 год.

пом. Съдебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ.

Дѣло № 535 отъ 94 год. 2 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 733

Подписанний Ив. Ат. Гърковъ, съдеб. приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2669 издаденъ отъ I-й Плѣвъ. Мир. Съдия на 29 Декемврий 93 г. въ полза на Христо Симеоновъ Шилито отъ гр. Плѣвъ противъ Кирица В. Бърдаровъ отъ същия градъ за искъ 100 лева и др. раз. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Гражданското Съдопроизводство“ обявявамъ за всеобщо знание, че отъ 1-й Мартъ т. г. и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ слѣдующъ дължникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ Плѣвенското землище въ мястностъ „Акчара“ около 7½ дѣкара при съсѣди: Велико Буковчина, Савви Заека, Никола Дантура Димитъръ Копилито, Илия Чолаковъ и пътъ оцѣнена за 450 лева.

Продаваемий се имотъ спорѣдъ казванието на дължникъ, бѣль продаденъ о. въ същия съ домашно продавателно, но съ никакъвъ документъ ни го потвѣрдява.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горбъ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще може да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 16 Февруари 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 774 отъ 93 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 526

Подписанний Ив. Чолаковъ пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2883 издаденъ отъ Плѣвъ. Окр. Съдъ на 3 Августъ 92 год. въ полза на Марко Нешовъ отъ гр. Казанликъ, противъ Ахмедъ Футаратъ управителя на Вакуфа „Шамълъ“ въ градъ Плѣвъ за 30, 220 гроша и 24 пари лихвата на 28,800 гроша по 1% месечно, 46 лири турски и 250 лева и съдеб. разноски и въ допълнение на обявението ми № 6136 отъ 19 Декемврий 94 год. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ „Граждан. Съдопроизвод. съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че отъ 24 Февруари и до 31 день ще продавамъ на публичъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ дължниковите недвижими имоти показани въ Дѣржавенъ Гѣстникъ въ броеве: 16, 17 и 18 отъ 24 Януари т. г..

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горбъ.

Желающите г. г. да купятъ продаваемий се имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвъ всѣки присъственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвъ 16 Февруари 1895 год.

Съдебенъ Приставъ Ив. Ат. Гърковъ

Дѣло № 774 отъ 93 год. 3 — 3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 526

Подписанний Ив. Чолаковъ пом. Съдеб. Приставъ при Плѣвъ. Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испытнителни листъ подъ № 2883 издаденъ отъ Плѣвъ. Окр. Съдъ на 3 Августъ 92 год. въ полза на Марко Нешовъ отъ гр. Казанликъ, противъ Ахмедъ Футаратъ управителя на Вакуфа „Шам